

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защитава правдата.“

АДРЕСЪТЪ:
 За писма статии и ржкописи:
 До Редакцията.
 За пари (въ бонове и
 До П. Бобчев
 РЕДАКЦИЯТА И АДРЕСЪТЪ
 се помещава въ
 № 335, в 1-й етаж,
 в сградата на
 Градска Библиотечка Варна

Използването на публикуваните статии, без специален договор и дописки.
 Използването на ржкописи се връщат, ако се платят пощенските разходи.
 Неплатени писма не се приемат.

Единъ брой 20 от.

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:

За година 10 л.
 „ 6 мѣсеца 6 л.
 „ въ стѣпанство ва година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стѣлбъ:
 На 4 стр. за цѣнѣр. редъ 20 ст.
 „ 1 стр. „ „ 1 л.—
 „ Другитѣ стр. „ — 50 ст.

2) Въ два стѣлба:
 На 4 стр. за цѣнѣр. редъ—50 ст.
 „ 1 „ „ „ 2 л.
 „ 2 „ „ „ „ 4 л.

За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявлениа се правятъ важни отстъпки.

Абонаментътъ въ прѣплата

Вансоването на новъ абонаментъ става всякога отъ началото на мѣсеца

Единъ брой 20 от.

Всѣки абонаментъ има право да си достави загубения брой, но току следъ получаването на следующия брой. Инакъ, следъ туй време, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ
II. Бобчевский.

Редакцията е вела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сж придружени съ стойността. За обявленията се плаща следъ първото публикуване.

Хоретъ Валбрюль

оржжейпий майсторъ навъ **Ваймаръ** (Германия) се умолява да се обади на Карло **Хиндерсинъ** въ **Ваймаръ**, на да приеме наследството си. Вѣстникъ, който понава или е понавалъ мѣстожителството му, умолява се приятелски да съобщн писмено за туй; разносикътъ ще му се заплатятъ.

БОРИСЪ ИЛИЕВЪ ДОБРЕВЪ.

На 19 годишна възраст, ученикъ отъ **VII-й класъ** на Варненската Гимназия, роденъ въ гр. Провадия, днесъ на 10 Априлий въ 11 часа прѣди обѣдъ, биде покосенъ най-непослотно отъ неумолимий врагъ на живота—**смъртта**.

Скръбната вѣстъ се разнесе и като гръмъ прониза нашитѣ сърдца и сърдцата на другитѣ негови блиски.

Всички негови: приятели, другари, учители и съученици останяха изневерни отъ дължани имъ вѣстъ и искавахъ своето съболъзование единъ другиму, за загубата на скъпий си, живъ до оня день, приятелъ, другаръ и ученикъ.

Покойникъ бѣше единъ отъ най-прилѣжливѣтѣ ученици, съ отлична скромность и примѣрно поведение, както вътрѣ, тѣй и вънъ отъ гимназията. Въ очитѣ на родителитѣ си той бѣше единственната надѣжда, той бѣше бѣше а сега?! . . . О, горкий, той почива! . . .

Поклонъ на праха ти, другарю!

Нашитѣ сърдечни съболъзования къмъ опечаленитѣ ти родители!

ОТЪ СЪУЧЕНИЦИТѢ ТИ.

НАШИЙ СВЪРЪМЕНЪ ЗАЩИТНИКЪ.

„Ориентъ е единственний источникъ за съществуването на нашата държава; този Ориентъ намъ е потребенъ и борбата ни съ нашитѣ врагове за неговото отстояване е борба за наше съществуване. Нашето влияние надъ народитѣ, които населяватъ този Ориентъ, ще исчезне бевъзвратно, ако допустимъ да се вагитѣди между тѣхъ *сѣвернитѣ приятели*, който е еднакво опасенъ и за васъ. Ние сме готови да ви помагаме, да ви снабдяваме съ пари и всичко, което е необходимо за една енергична борба срѣщу *вакѣтитъ врагъ* на вашето отечество, и въ вамѣна на това искамъ отъ васъ само единъ свободни тържица за нашитѣ капиталы, за нашитѣ индустриални произведения, които, при това, и за васъ не сж безполезни . . . За утвърдяването на княва Фердинанда вие нѣма ващо да се грижете и никаква нужда нѣма за бързанье, защото и бевъ това той си е *вакъп*, па, ако искате, неговото *неутвърдяване* е дори и полезно за . . . вашето отечество, защото ви нава отъ прѣдставителитѣ на Россия, прикѣтението на които, както знаете, вѣчно ви само прѣчи, бевъ да ви допринася що-годъ“ . . .

Съ такъва *искренность* ни изненади недавно единъ младъ австрийски дипломатъ; съ такъва своеобразна защита ни закрилатъ всѣки день и австрийскитѣ публицисти; съ такъва великодушна на дѣлява нашата *сѣверна и единствена покровителка* съ пълно убѣждение, разбира се, че ние не можемъ да не приемеме всичко това за *благодѣние* въ тия уселни врѣмена, когато сме изложени „да се пражемъ въ нашето собствено масло“ . . .

За да се убѣдимъ въ чистотата на тѣхнитѣ *благодѣния*, не е нужно да си припомнимъ събитията, които прѣдхождатъ нашето освобождение и които на врѣмето си не еднократно истрѣгнахъ изъ нашитѣ устни вѣчно проклетие надъ всичко австрийско; можемъ да пропустнемъ и мрѣнитѣ похождения на Culturtäger-и спрямо нашата неравна борба за човѣшки правдини; излишно е и да си подновяваме тежкитѣ спомени за Цѣпка Павловича, Никола Войводова, за „Радецки“, за мѣчилата надъ нашитѣ инсургенти въ Триестъ и другидѣ прѣвъ 1876, и за много други „австрийства“, записани съ невинна кръвъ и горчиви слъзи върху споменика за нашето освобождение . . . Достатъчно е да хвърлимъ погледъ на *България*, която сега се твори надъ нашитѣ глави, за да се убѣдимъ, че прѣдъ насъ стои щедриятъ Шейлокъ, който сега ни растваря кесията си, за да има сетнѣ право да нарѣже единъ фунтъ месо отъ сърдцето на България . . .

Когато се провъгласи нашето съединение, Австрия — както нѣкога алигитъ духъ спрямо Каина — втикну въ ржцѣтѣ на Милана пушки и топове за 25 милиона и го напѣти срѣщу неговия роденъ братъ, за да запази нѣкакво „равновѣсие на Балканския полуостровъ“ . . . И кому бѣ потребвало туй „равновѣсие“? — Нашето съединение никакъ не противорѣчи на историческата задача на сръбския народъ, а тѣхната традиционна политика не му диктува да се противи на напѣдѣка и величнето на неговитѣ братя; тѣ отдавна добрѣ знаатъ, че и тѣхнитѣ собственѣ напѣдѣтъ и величие ги опжватъ не къмъ злоба и завистъ спрямо тѣхнитѣ несъмнѣни приятели и природни съюзници, а къмъ борба за съединение на тѣхнитѣ братя, които стенижтъ въ Босна и Херцеговина и се задушаватъ въ нѣжнитѣ прѣржидки на Австрия: идѣте въ Вѣлградъ и ще видите на площада единъ великанъ, който олицетворява традиционната политика на сърбитѣ, като имъ сочи съ прѣстъ нещастнитѣ Босна и Херцеговина, заграбени по най-безобразенъ начинъ отъ нашата сегашна „защитница“. И за какви други дяволи потребва на Австрия този славянски Каинъ, ако не да освати една вѣчна злоба и ненавистъ между два братски народа, които, иначе, кой знае да ли не би се сдружили нѣкога да смажатъ главата на *общия врагъ*? . . . Тѣзи *възможности*, макаръ и далечна, не слѣдва да се прѣзира — по-добрѣ е да се прѣмагне и по такъвъ начинъ да се обезпечи свободното *културно* движение къмъ Ориентъ . . . Срѣдство за това има и ващо да се не воспользуваме отъ него? А мотивътъ е на лице — *равновѣсието на Балканския Полуостровъ*: Сѣверна и Южна България се съединяватъ, къмъ тѣхъ ще се придружи и Македония, а най-живанитѣ интереси на сръбитѣ сж именно въ Македония . . .

— Дрѣжъ, Милане! Ти си, който трѣб-

ва да въстанови Душановата държава. Българитѣ заграбватъ твоего наследство . . . тѣ иматъ работа сега съ Турция и нѣматъ възможность да се оглѣжтъ срѣщу тебе; бързай да си пиешъ кафето въ София и да имъ продиктувашъ единъ трактатъ, като включишъ въ състава на своята държава Видинъ, Ломъ, София, Кюстендилъ, та кога дойде врѣме за Македония — работата е лесна . . . Сега или никога! Ето ти за тая цѣль 25 милиона . . . разумѣва се, съ лихва и срѣщу добъръ залогъ . . . защото нищо не ми гарантира, че утрѣ ти нѣма да ми обрнешъ гърбъ . . . въ остатокъ, това сж дрѣболи . . . пари налични, разбира се, нѣмамъ, а заповѣдай — пушки и топове . . . прѣвходни! Малко скъпички, наистина; но по-ефтино немогъ, защото и менъ скъпо ме държатъ: отдавна сж приготвени за нашата армия и капиталътъ дълго врѣме лежъ мъртъвъ . . . при това, другитѣ и по-скъпо нѣма да ти дадатъ, като знаатъ за *каква погрѣба* ги искашъ . . . па имай прѣдъвидъ, че твоятъ усѣлъ е сигуренъ и ще има отъ къдѣ да се възнаградишъ двойно и тройно . . . напѣдъ! А въ случай на несполука, надѣй се на нашитѣ *легioni* . . .

„Ориентъ е единственний источникъ за съществуването на нашата държава; този Ориентъ намъ е потребенъ и борбата ни съ нашитѣ врагове за неговото отстояване е борба за наше съществуване. Нашето влияние надъ народитѣ, които населяватъ този Ориентъ, ще исчезне бевъзвратно, ако допустимъ да се вагитѣди между тѣхъ *сѣвернитѣ приятели*, който е еднакво опасенъ и за васъ. Ние сме готови да ви помагаме, да ви снабдяваме съ пари и всичко, което е необходимо за една енергична борба срѣщу *вакѣтитъ врагъ* на вашето отечество, и въ вамѣна на това искамъ отъ васъ само единъ свободни тържица за нашитѣ капиталы, за нашитѣ индустриални произведения, които, при това, и за васъ не сж безполезни . . . За утвърдяването на княва Фердинанда вие нѣма ващо да се грижете и никаква нужда нѣма за бързанье, защото и бевъ това той си е *вакъп*, па, ако искате, неговото *неутвърдяване* е дори и полезно за . . . вашето отечество, защото ви нава отъ прѣдставителитѣ на Россия, прикѣтението на които, както знаете, вѣчно ви само прѣчи, бевъ да ви допринася що-годъ“ . . .

Надъ балканскитѣ народи, както ни увѣряватъ културтрегеритѣ, надвисналъ мечъ кръвнишки . . . Руснакѣтъ вече отдавна се запнѣлъ да порави тѣхната свобода и да прѣтопи тѣхнитѣ балкани въ „Задунайская Губерния“ . . .

— Пазѣте се, вие сте въ прѣржидкитѣ на страшенъ звѣрь, който си точи жабитѣ да ви раздоби! Тѣзи ужасна сцена разстройва истинчнитѣ нерви на благовоспитана Австрия; нейнитѣ коси настрѣхаватъ, като гледа, че България спокойно и дори съ наслада подлага на звѣра да ѣ ближе нѣковнитѣ рани, бевъ да съзира опасността. Още единъ мигъ и — обогомъ България . . . — Страшенъ ревъ и шумъ заглушаватъ нашето отечество! Полусвѣстено, то се вижда захвърлено въ тиня и тръне, а надъ него — Австрия, която великодушно му подава дѣсницата си . . .

Що бѣ това? — Австрия спасява България отъ неизбежна пропастъ! — Австрия, която тѣй недавно бѣ обсирана отъ хиляди псувни и клѣтви на дивия българинъ? — Но какво чудо има въ това? Австрия е благовоспитана и великодушна, та и не е България първа, на която тя е помогнала сѣ тѣй по „австрийски“ . . .

Генийтъ на България се пробужда: цѣль редъ „документи“, комплоти, динамитни патрони и всевъзможни бомби, хвърлени съ собствената дѣсница на Казака — не сж ли това очевидни и безспорни доказателства, че нашето мило отечество бѣ осъдено на сигурна смъртъ? И какъ да не боготвори човѣкъ слѣдъ това великодушна Австрия! — Ето кой е нашитѣ сжчински изабивителъ и единственъ защитникъ! Тя отъ насъ нищо не иска; остава ни свободно да вирѣмъ и да се развиваме и, освѣтъ това, обсирава ни съ милиони, снабдява ни съ

прѣвходно оружие, помага ни да си строимъ желѣзници: портове и всевъзможни възможности — гдѣ има врѣме да изброява човѣкъ всички тия добрини! Истина е, че всичко туй даромъ, разбира се, не става, но . . . и тѣжъ добра! — изабивихъ ни хората отъ явна опасность, та че подиръ това трѣбваше пѣкъ още и даромъ да ни облагодѣлствуватъ! Напротивъ, ако ни поискатъ пѣтъ, ний трѣбва да имъ прѣдложимъ десетъ. Иначе, какъ ще имъ отблагодаримъ за тѣхната спрямо насъ щедрость?

И, наистина, каква толкови голѣма нужда има отъ много тѣнки смѣтки? — Главното е — да усигоримъ мирното и спокойно развитие и напѣдѣкъ на държавата и да вапамимъ отечеството отъ върлия врагъ, а всичко друго: огромни дългове, несносни лихви, заложени имоти, неутвърденъ княвъ, кръвна повинность, невѣроятни даждия, вътрѣшно робство и размирне — всичко това сж „дрѣбни работи“, които не трѣбва да ни беспокожатъ и които твърдѣ малко интересуватъ нашата „избавителка“ . . . Та и какъ да се заинтересува тя отъ тѣхъ, бевъ да наруши добритѣ си отношения спрямо нейнитѣ посестрими и бевъ да се намѣси въ нашето *самоуправление*, бевъ *тя, обща и почита* доведе отъ сѣ Иванъ, да рѣче тя да признае Княва? Много ли ѣ трѣбва ней такъва бела! Та и ако искате дори — ва нежъ никакъ нито не иде на смѣтка да провъгласява туй признаване, — ващото дяволѣтъ си нѣма работа — вижъ, че се е дотѣтрила тогава пакъ оная вонеща мечка да рѣмжи и да гледа всичко, що се върши изъ мъглата . . . а сега е тѣй благо, и тѣй охолно бевъ нежъ! Неважисимо отъ това опасно е да се порутне установеното въ Скерние вицъ прѣвъ 1884 знаменито status-quo; а това никакъ не е маловажно за нашия „защитникъ“. Зеръ, туй status-quo на обикновенъ езикъ значи — да се ползувашъ отъ чужда градина бевъ да отричашъ, че тя е чужда, както става, напр., въ Босна и Херцеговина, гдѣто сега въ училищата се чуятъ звучнитѣ и културни езици нѣмски и маджарски, намѣсто дивашкиятъ сръбски езикъ . . . Споредъ Берлинския трактатъ Босна и Херцеговина сж, наистина, *дѣлъ* отъ турската царщина; но това никакъ не прѣчи на този турски дѣлъ да влѣзва въ състава на свободолубива Австрия, защото благовидното status-quo може да се тълкува и „по австрийски“ — врѣменната оккупация да се прѣвърне въ *аннексию* отъ великодушие, напр., спрямо молбитѣ на народа, искавани чрѣвъ многобройни мажари . . . Такава тѣнкостъ въ дипломатията се допусчатъ.

Скоро трѣбва да очакваме туй сжщо *австрийство* и въ Македония. Тамъ вече пѣлжѣтъ равни бродери и швестри и усърдно прѣдлагатъ на простодушнитѣ македонци даровно и солидно образование, като ги обсираватъ съ всевъзможни обѣщания, а отъ друга страна искусно и тайно интригуватъ за нѣкакво *народно движение* съ цѣль да настѣрватъ турскитѣ власти . . . Послѣдната и твърдѣ ненадѣйна крутость на Султана спрямо българскитѣ училища да ли не е, аджеба, плодъ отъ туй прѣфинено *австрийство*? — Който се дави и ва амия се хваца . . . Тѣзи амия отдавно вече си подава главата: това е — неувитската пропаганда. Какво да стори бѣднитѣ македонецъ? да остави дѣцата си бевъ наука — немислимо; да поддѣржа народ-

всѣ това ги удобрява, той се прѣдставлява като партизанинг (а не че въ случая Княза е партизанинг и пр.)—А и най сетѣ, мисълта ва единъ Князь, който е прѣдубѣденъ партизанингъ на своето правителство въ извѣстни проекти или законодателни прѣдприятия (напр. за изменение Конституцията въ този или онази смисълъ, или съ нѣкои важни обществени реформи) не съдържа въ себе си нищо ун. авторско, нищо прѣзрително за личността на Княза, което да е въ състояние да умалва неговото достойнство; напротивъ, най естественото, най обикновеното и най съблазнително съ идея за парламентаризма е щото Княза и Правителството му да се проникватъ и въздушевяватъ отъ съвършено еднакви начала, намѣрения и възгледи по въпроситѣ на Държавното Управление. Най сетѣ, при прилагането закона за печата сѣдалищата не могатъ да исполнятъ изъ прѣдъ видъ, че споредъ Конституцията на Князството печатното обсъждане и критикуване дѣлата на всички държавни служители, въ това число и най важнитѣ фактори въ Държавното Управление е свободно и че това е едно право на гражданетѣ, въ всѣхъ една конституционна държавна, въ противоположность на безправното положение на подданицитѣ въ една неограничена монархия.

Отъ изложеното до тука слѣдва, че Апелативния Сѣдъ, като е призналъ и въпросния пассажъ за оскърбителенъ, е отъново нарушилъ ст. 29 и 22 отъ закона за печата.

На основание изложенитѣ съображения молимъ почитаемия Върховний Кассационенъ Сѣдъ да отгѣни прищата на Руссенский Апелативенъ Сѣдъ и повърне дѣлото за ново разглеждане—или пъкъ оправдае съвършено довърителна ни—отъ присикуемитѣ му прѣстапни дѣния.

..... Април 1894 год.

Съ почитание:

КНИЖНИНА.

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сж въ редакцията ни слѣднитѣ нови книги и списания (Продължение отъ бр. 99).

33) **Войнишка Сбирка.** Издава учебното бюро при военното министерство. Год. I кн. IX—София. Цѣна за год. 5 лева.

34) **Свѣтлина,** мѣсечно иллюстрирано списание за наука, искусство и индустрия. Редакторъ—пдатель *Юрданъ Михайловъ.* Година I Книжка II—София. Цѣната му е 15 лева.

35) **Природа,** иллюстриранъ журналъ за наука, стопанство, ловъ и риболовство. Редакторъ *Георги К. Христовицъ.* Година I. Брой 9 и 10—София. Годишенъ абонаментъ 4 лева.

36) **Прѣгледъ,** мѣсечно списание. Излиза подъ редакцията на *Д-ръ Ив. Златаровъ* и *Н. Досѣвски.* Година I, Брой IX-X—Бургазъ. Годишна цѣна 6 лева.

37) **Основно Училище,** мѣсечно педагогическо списание за училищна практика и педагогическа литература. Редакторъ: *Т. Н. Митевъ.* Година I Брой III—Ломъ. Цѣната му за шестъ мѣсеца е 2. 50.

38) **Цѣлина,** селско мѣсечно списание за стопанство, поминикъ, наука и книжнина. Издава дружеството *Селски приятель*—Пловдивъ. Година III Книжка III. Цѣната му за год. 5 л.

39) **Звѣздца,** мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Редакторъ *Н. Българовъ.* София. Година III Книжка III. Годишна цѣна 2 л.

40) **Китка,** мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Издава дружеството *Китка,* Пловдивъ. Година I Книжка VI. Цѣна му за година и 2. 50 лева.

41) **Дѣтинска Почивка,** мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Редакторъ-Издатель *Д. Тончевъ.* Силистра. Год. III. Кн. VII. Годишна цѣна 2 лева.

41) **Турскиятъ Търговски Законъ,** въ новъ, поправенъ прѣводъ, коментаръ по Французско-Арабското издание на Théophile Riât, адвокатъ въ Турция, — издание, одобрено отъ Императорското Турско Министерство на народното Просвѣщение, отъ 1876 год.; съ бѣлжски и обяснения, извлечени отъ рѣшенята на Върховний Кассационенъ Сѣдъ и отъ коментаритѣ на Французский Code commerce. Отъ *Гавр. Л. Орошакъ,* бившии прокуроръ на Върховний Кассационенъ Сѣдъ и пр., адвокатъ въ гр. Руссе. Часть I, Руссе. Печатница и литогр. Перецъ Иос. Алкалаи. 1894 г. 164 стр. Цѣна 3.50 л.

42) **Обществени животъ на пчелитѣ и нравитѣ,** споредъ *Гюбера.* Прѣвелъ и издава *П. Д.* За съставенето Пчеловѣдно-градинарско дружество въ отечеството ни. Пльвенъ. Скоропечатница на *Макавиѣвъ & Рачевъ* 1894 год. стр. 72. Цѣна 80 ст.

43) **Какъ да се отглеждатъ пчелитѣ.** Отъ *А. М. Бутлеровъ.* Прѣведе *П. Д.* и издава за съставяние въ отечеството пчеловѣдно-градинарско дружество. Отъ учении комитетъ при министерството на народното просвѣщение се прѣпоръчва за достойно на библиотекитѣ въ всичкитѣ основни училища на министерството (въ Русия). Пльвенъ. Скоропечатница на *Макавиѣвъ & Рачевъ,* 1894 г. стр. 72. Цѣна 50 ст.

44) **Мисль,** списание за наука, литература и критика. Редакторъ *Д-ръ К. Кръстевъ.* — София. Год. III. Кн. XII. Годишна цѣна 10 л. Варна — Печатница на *Христо И. Войниковъ.*

45) **Учитель,** мѣсечно педагогическо-общественно списание за учители и възпитатели. Издава *Хр. Д. Максимовъ.* Пловдивъ. Год. I. Кн. VII. Годишна цѣна 6 лева.

46) **Изворъ;** иллюстрирано списание за ученици и ученички. Подъ редакцията на *Ив. Ивановъ* и *Т. Ц. Трифоновъ* — Руссе. Год. III кн. III, Годишна цѣна 6 лева.

47) **Войнишка Сбирка** Издава учебното бюро при военното министерство — София. Год. I. кн. I. Годишна цѣна 5 лева.

48) **Войнишка пѣснолойка.** (Подаръкъ на абонатитѣ на «Войнишка Сбирка» за 1894 год.) Издава учебното бюро при В. Министерството. — София. Стр. 218. Книгопечатница «Наурѣдъкъ».

49) **Дневници** (стенографическа) на седмото обиковенно народно собрание. *Първа редовна сессия,* отворена на 15 октомврий—закрита на 22 Декемврий 1893 година. Книга I. (Засѣдание I—XVII отъ 15 Октомврий до 17 Ноемврий 1893 година). *Собствено издание на народното собрание.* София. Българска Народна Печатница 1894 стр. 143.

50) **Библиотека** Книга I. Пловдивъ. Печатница на *Хр. Г. Дановъ* 1894. Цѣната е 1.50 л. Стр. 214. Издание на Самарджиевъ—Солунъ.

51) **Сѣдебна Библиотека.** Ежемѣсечно списание за законодателство, правосъдие и администрация. Редакторъ и издатель *И. Н. Митовъ.* Година шеста книга IX, X, XI, XII. Септемврий, Октомврий, Ноемврий и Декемврий. — Ямболъ. Цѣната му е 6 л.

52) **Ветеринарна сбирка,** мѣсечно списание по *Ветеринарната медицина и скотовѣдство.* Органъ на «Дружеството на Ветеринарнитѣ Лѣкари въ България». — София. Година II. Брой II и III. Цѣната му е 6 л.

53) **Утро,** мѣсечно литературно-научно илюстрирано списание, Уредникъ-Издатель *Д. Панайотовъ.* Година II. № 2. Силистра. Цѣната му е 8 л.

54) **Нова Свѣтлина** или тълкувание тайнитѣ явления въ природата. Редакторъ-Издатель *Д-ръ Мирковицъ.*—Сливенъ. Година III. Кн. XII. Цѣната му е 5 лева.

55) **Звѣздца,** мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Редакторъ *Н. Българовъ.* — София. Год. III. Кн. IV. Годишна цѣна 2 л.

56) **Младина,** научно забавителенъ вѣстникъ съ картинки за младежитѣ отъ двата пола. Издава дружеството «*Отца Паисий*». — Кавалжкъ. Год. III. Кн. VII. Цѣната му е 2 л.

57) **Дѣтинска Почивка,** мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Редакторъ-Издатель *Д. Тончевъ.*—Силистра. Год. III. Кн. VIII. Цѣната му е 2 л.

58) **Библиотека** на «Дѣтинска Почивка». № I. *Аленото Цвѣтче,* приказка отъ *А. Т. Аксаковъ.* Издадена за подаръкъ на абонатитѣ на «Дѣтинска Почивка» Прѣвелъ отъ руски *Д. Тончевъ.*—Силистра. Печатница П. Армяновъ. Стр. 24. Цѣна 20 ст.

59) **История на революционнитѣ движениа въ Русия.** Отъ *Алфонсъ Туизъ.* Профессоръ при университетта въ «Баеелъ». Прѣвелъ отъ нѣмски *И. К.* Издава *Ив. С. Вителовъ* — В. Търново. Книгопечатницата на *Х. С. Фъртуновъ* Стр. 27. Цѣна 30 ст.

60) **Поминикъ,** седмично общедостъпно илюстрирано всеполезно списание. Редакторъ-Издатель: *А. Тодорановъ*—Руссе. Год. I Брой 9-11. Цѣната му е 6 л.

61) **Войнишка Сбирка.** Издава учебното бюро при военното министерство. Год. I. Книжка X. София. Цѣната му е 5 л.

62) **Юридически прѣгледъ.** Излиза подъ редакцията на *Стефана С. Бобчевъ* и *Михаила Ив. Маджаровъ.* Пловдивъ. Год. II. Книж. VП. Цѣната му е 12 л.

63) **Рапортъ.** До *Господина Министра* на *Търговията и земледѣлство,* върху състоянието на копирнарството, лозарството и отчасти на нѣкои други клонове на земледѣлнето, както и върху мѣрцитѣ, които би трѣбвало да се взематъ за тѣхното подобрене и повдигане. Отъ *Хр. Ат. Фетваджиевъ,* инспекторъ по земледѣлнето при Министерството на Търговията и земледѣлнето. София. Държавна печатница 1894 год. Стр. 25.

64) **„България“ I во Българско гострахователно дружество.** Основенъ капиталъ 1,500,000 лева златни. Сѣдалище въ гр. Руссе, ул. Александровска. *Второ обиковенно общо собрание* държано на 27 Мартъ 1894 год. *Отчетъ* за опирациитѣ на дружеството прѣвъ 1 893 год. — Руссе, скоропечатницата на Ст. Ив. Роглевъ.

СЛУЧАЙ БЛАГОПРИЯТЕНЪ.

Въ своето пжтувание отъ София прѣвъ България, **господинъ Ш. Дейнертъ** ще прѣстои малко време въ Варна и, като фабрикантъ на фортепианъ по занаята си отъ 36 години и е ималъ случая да практикува тоя си занаятъ въ първитѣ фабрики въ Парижъ, — прѣдприема всѣкакви поправки и промѣнения въ пиванъ, съ сигурностъ да отговаря на всички изисквания на почитаемата публика.

Адресъ: **„Хотель Россия“.**

КНИЖОВНО ИЗВѢСТИЕ.

№ 53.

Иллюстрираното списание „ПОМИНИКЪ“

редактирано отъ А Тодорановъ, се издава въ гр. Руссе по следна програма: наука и приложенията ѝ въ живота; стопанство (земледѣлство, скотовѣдство, птицевѣдство, пчеларство, градинарство и др.); занаяти (жельзарство, метали, дърводѣлство, конухарство, лаковѣдство, джийство, бояджийство и др.); рецепти; разни съвѣти; открития и научни забавления; домашни медицина и хигиена; книжнина; смѣ...

Както се вижда отъ програмата, списанието име... на ег... диклопедия. То е прѣпоръчано на всички Окръжни... комисис... си отъ Министерството на Търговията и Земледѣлн... истер... Народ. Просвѣщение го е прѣпоръчало вече на... ржний... лицни инспектори; нѣкои комисии и инспекции... по... сисъци да се испраща списанието ни въ окръга... а. и... министерство се е распоредило да става абониране за списанието при всѣка телеграфопощенска станция. Отпечатани сж вече 14 броя и съ нови иллюстрация.

Годишната цѣна за 40 броеве, коли, е 5 лева за ученици и амнат-чи, а за всички други 6 лева въ прѣдлата. За странство струва 8 зл. л.

Ако се запишатъ достатъчно число абонати, годишнината на списанието ще се свърши въ края на м. Юний т. г.; въ противенъ случай тя ще се продължи.

Никакви марки за абонаменти или пъкъ за обявления не се приематъ. Всичко за списанието се испраща до редакцията му.

Гр. Руссе, 10 Априлий 1894 г.

2 — — 1

Отъ Управлението на списанието.

Ново Земледѣлие

ПОЛУМѢСЕЧНО СПИСАНИЕ

за земледѣлие, лозарство и винарство, лѣсовѣдство, градинарство, земледѣлческа технология, домакинство, пияца и пр.

Ще излиза въ София два пжти прѣвъ мѣсеца, на 5 и 20 число, и ще обѣема 16 стр. въ 8-ни.

Годишнитѣ абонати на списанието ще получатъ премия, една хубава хромолитографическа картина: **Филоксера** въ всичкитѣ ѝ метаморфози, какъ ти се явява по коритѣ на лозата, и картинка, по която може да се види какъ възгледъ има лозето, когато е заразено отъ филоксера. Като подаръкъ ще е годна 45 см. въ дължина и 30 въ широчина.

Редакторъ-Издатель

Никола А. Кърджиевъ.

АБОНАМЕНТЪ ПРѢДПЛАТЕНЪ:

За година 7 лева

„ 6 мѣсеца 4 „

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията на списанието, адресира се направо до редакторъ-издателя му: **Н. А. Кърджиевъ** въ София, ул. Самоковска, домъ Д. Кючуковъ.

Първий брой на списанието ще излъже на 10 Априлий.

ЗЖБОЛѢКАРЪТЪ

Леонъ Розенбергъ

се завържъ отъ Бургазъ и вече приема въ града всѣкакви жбобовдения, пломбирания, поставяние искусствени и чистение жби въ домѣтъ на **Фока Хараламбе Бабе № 310** при Гръцката Митрополия.

При него се намѣрватъ за продажъ и разни специалитети и четки за жбобиење и запавяване въвцитѣ.

Варна, 21 Марта 1894 год.

ВИЕНСКИ СТОЛОВЕ

отъ разни сортове пристигнажъ въ склада на **Хр. Н. Войниковъ** въ Варна.

Продажба съ умѣрени цѣни.

ВЪ КНИЖАРНИЦАТА НА ХР. Н. ВОЙНИКОВЪ

пристигнажъ разни видове ученически тетрадки съ портретитѣ на Т. Царски Височества.—Продажба съ умѣрена цѣна.

Отговорникъ: П. Чебай.